

Motion till riksdagen 2008/09:So497

av Jan Lindholm m.fl. (mp)

Tobak

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ett tobaksfritt samhälle är ett prioriterat mål inom folkhälsoarbetet.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av att arbetet med att genomföra åtagandena i WHO-konventionen Framework Convention on Tobacco Control tar snabba steg framåt.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om åtgärder för att säkerställa rätten för en boende att bo utan ofrivilligt rökintrång i bostaden.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förslag till åtgärder för att Sverige framgångsrikt ska fortsätta att utvecklas mot det tobaksfria samhället.
5. Riksdagen begär att regeringen återkommer med förslag beträffande behovet av ökad forskning om snus.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att en normförändring vad avser bruk av tobak bör eftersträvas.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att i utformningen av system för vården ge förebyggande och hälsofrämjande vård och åtgärder, såsom hjälp att sluta röka, en central plats.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att genom regleringsbrev och ägardirektiv göra statliga myndigheter, verk och företag till rökfria arbetsplatser.¹
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda ekonomiska incitament för att motivera kommuner att tillförsäkra att det finns rökfria bostäder att tillgå.
10. Riksdagen begär att regeringen återkommer med ett förslag, med eller utan sanktioner, om begränsning av rökning på allmänna platser.

Fel! Okänt namn på

11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda ett licensförfarande för tobaksförsäljning och försäljning av nikotinläkemedel.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att EU:s stöd till tobaksodling ska upphöra.²
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av höga skatter.³
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skärpta reklamregler för tobaksprodukter.

¹ Yrkande 8 hänvisat till FiU.

² Yrkande 12 hänvisat till MJU.

³ Yrkande 13 hänvisat till SkU.

Inledning

Tobaksrökning är fortfarande den enskilt största riskfaktorn både för sjukdom och för tidig död. Det är en av de viktigaste orsakerna till hjärt-kärlsjukdomar bland både kvinnor och män. Lungcancer är idag den vanligaste dödsorsaken bland cancersjukdomarna i världen. Rökning är en viktig orsak till cancer i struphuvud, munhåla, svalg och matstrupe. Också passiv rökning leder till allvarliga hälsoförsämringar och orsakar minst 500 dödsfall per år i Sverige samt en omfattande sjukfrånvaro. Trots detta fortsätter många att röka. Andelen vuxna som röker varje dag har visserligen gått ned, men fortfarande röker 16 % av kvinnorna och 12 % av männen i Sverige varje dag. Enligt Folkhälsoinstitutet börjar varje år omkring 16 000 tonåringar att röka.

Förutom att rökning både direkt och indirekt orsakar människor allvarliga hälsoproblem är det också ett samhällsekonomiskt bekymmer. Rökning beräknas kosta samhället 26 miljarder per år. Av både hälsoskäl och ekonomiska skäl är ett brett och intensivt arbete mot tobaksrökning något som måste vara högprioriterat. Vi anser att betydligt offensivare arbete kan göras än vad som görs i dag.

Tidigare behandling av riksdagen

Miljöpartiet har ofta lyft upp frågan om rökning och tobak. Vi var också det parti som drev frågan om rökstopp på krogen hårdast, något vi i dag är stolta över. Under förra årets motionstid behandlades motionen 2007/08: So293 Tobaksfrågan innehållande en hel del av de frågor som tas upp i denna motion. I utskottsbehandlingen av motionen i betänkande SoU11 avstyrktes merparten. Motiveringen var att regeringen med utgångspunkt i de nationella etappmålen för tobaksområdet skulle komma att fokusera på fyra prioriterade områden inom tobakspolitiken: stöd till lokalt arbete och nationell samordning av tobaksfrågan, rökavvänjning, förbättrad tillsyn och stöd till frivilligorganisationer. Det är bra. Men vad det kommer att leda till konkret är svårt att säga.

Förslag till åtgärder

Vision om ett tobaksfritt samhälle

Vi anser att den nationella visionen måste vara ett tobaksfritt samhälle. Att anta en nollvision för tobaksanvändning och nikotinberoende borde inte vara svårt för riksdagen. Vägen dit är däremot självklart mycket svår och målet kanske lika omöjligt att nå som Vägverkets nollvision för olyckor i trafiken. Den insikten bör dock snarare vara en utmaning än ett hinder för att anträda vägen mot målet.

Fel! Okänt namn på

Självklart finns det ingen rättighet att utsätta medmänniskor för passiv rökning – det inser även den mest inbitne rökaren. Att steg för steg utvidga de områden där den rökfria kan vistas utan förgiftningsrisk borde därför vara en av flera självklara steg på väg mot den tobaks- och rökfria visionen. Riksdagen bör mot bakgrund av det självklara i en sådan ambition ge regeringen till känna som sin mening att en vision om ett tobaksfritt samhälle, liksom en nollvision för tobaksbruk och nikotinberoende, är ett starkt önskemål från riksdagens sida.

Verkställ ramkonventionen

Sverige ratificerade 2005 ramkonventionen om tobakskontroll (WHO Framework Convention on Tobacco Control). För att nå de mål som är satta för 2014 behöver det tobaksförebyggande arbetet ta ytterligare steg. En tydlig och långsiktig nationell strategi bör snarast tas fram för att nå 2014 års mål. Miljöpartiet anser att detta bör vara ett prioriterat arbete för regeringens ambitioner att sänka samhällets kostnader och att stärka folkhälsan. Riksdagen bör mot bakgrund av det ovan anförda ge regeringen till känna som sin mening att det tobaksförebyggande arbetet ska följa konventionens krav så att det blir ett tydligt uppdrag, inte bara en ambition.

Passiv rökning

För den som inte röker och som vill leva ett rökfritt liv även inberäknat så kallad passiv rökning finns det fortfarande stora problem. När man ska gå in i många byggnader, inte minst offentliga, möts man ofta av stark rökdoft utanför entréerna. Perrongerna till buss- och järnvägsstationer har blivit något av kollektivtrafikens rökutor. Utomhus gäller underförstått att rökning inte stör omgivningen när man röker. Tyvärr upplever inte alla rökfria det på samma sätt. Människor blir också ofta ofrivilligt utsatta för rök i bostaden och på arbetsplatsen.

Moderna hus är ofta byggda med central ventilation som gör att lägenheterna eller lokalerna har konstant undertryck. Det innebär att utomhusluft lätt sugas in i lägenheten om ett fönster eller en balkongdörr står öppen. Det förekommer även att luft från trapphus sugas in i lägenheterna. Ventilationssystemen kan även vara så undermåligt utformade att rök från en lägenhet vandrar över till en annan lägenhet via just ventilationssystemet. Samma problem kan finnas i exempelvis kontorsfastigheter.

I dag har en hyresgäst ingen laglig möjlighet att freda sig från ofrivilligt rökintrång. Problemet är gammalt och kan ibland ta sig absurda uttryck. Rökare som vill skydda sina egna barn från rökens risker väljer ofta att röka på balkongen. Grannen ovanför eller vid sidan som har ett fönster eller en balkongdörr öppen kan då ha otur att röken tränger in i hans eller hennes lägenhet. Detta är ett växande problem som Hyresgästföreningen har uppmärksammat.

Mot bakgrund av det ovan anförda bör riksdagen ge regeringen till känna som sin mening att åtgärder krävs för att säkerställa rätten för en boende att bo utan ofrivilligt rökintrång i bostaden.

Brett angreppssätt, uppfinningsrikt, flexibelt och trendsättande

Olika sätt att angripa problemet är viktigt. Vi arbetar för en ökad informationsinsats i skolan och i samhället i övrigt om tobakens skadeverkningar. Viktigt är också det tobakspreventiva arbete som sker inom vården. Den nationella samordning som i enlighet med WHO:s ramkonvention sker och utgår från Statens folkhälsoinstitut fyller en viktig funktion, likaså Sluta-röka-linjen och de frivilliga organisationer som arbetar med tobaksprevention. Stödet till dessa måste fortsätta. Vi menar att det är av stor vikt att riksdagen tillkännager för regeringen den stora betydelsen som det har för nikotinberoende att få olika former av stöd för att bryta sitt beroende.

Människor påverkas av olika saker. På ett individuellt plan skiljer det sig förstås från person till person vad som fick just honom eller henne att börja eller att sluta röka. Inte desto mindre visar forskning på generella faktorer, vilket gör att angreppssätt behöver vara både breda och specifika. Man får heller inte bortse från alla de positiva effekter rökandet har för rökare. Vad det är kan skilja sig från person till person, men de positiva komponenterna – vilka de än är - behöver ersättas av annat som kan uppväga förlusten av att sluta.

Det sunda förnuftet drunknar lätt i vårt moderna och genomkommersiellerade samhälle. Det blir allt svårare för unga människor att stå emot alltfler och alltmer lockande frestelser i ständigt nya förpackningar. Den som aldrig faller för en frestelse kan riskera att leva ett tråkigt och mindre innehållsfyllt liv, men då gäller det att inte falla för fel frestelser. Faller man för fel frestelse kan resultatet bli det motsatta: livets samlade upplevelser kan bli kraftigt beskurna. Att minimera nyrekryteringen av tobaksbrukare är nödvändigt om målet, ett tobaksfritt samhälle, ska vara möjligt att nå. Det behövs såväl lagstiftning som systematiska åtgärder över hela linjen, från ren information till livsstilskampanjer, för det tobaksfria idealet. Det ska vara "inne", "rätt", "cool" och hur det nu på alla sätt kan uttryckas att göra det sunda valet. För att nå dit krävs såväl skarpare regler för reklam och marknadsföringsåtgärder som ständigt pågående kampanjer riktade till alla åldrar från ung till gammal. Alla former av signaler från samhället är normbildande varför regeringen bör hitta former för att släppa fram kreativiteten när det gäller medel i detta arbete.

Riksdagen bör ge regeringen till känna som sin mening vad som anförts ovan om förslag till åtgärder för att Sverige framgångsrikt ska kunna fortsätta att utvecklas till det tobaksfria samhället.

Fel! Okänt namn

Snusandet

Flera undersökningar visar att de flesta rökare skulle vilja sluta röka. Många rökare anser sig ha lyckats sluta röka genom att i stället börja snusa. Drygt en miljon beräknas i dag snusa, vilket är nästan lika många som röker. Det är vanligt i alla socialgrupper och utvecklingen går åt att det blir fler som snusar. Under 2007 konsumerades totalt 190 miljoner snusdosor, motsvarande 7 186 ton snus eller drygt 200 fullastade långtradarekipage. Av den manliga befolkningen mellan 18 och 84 år snusade 19 % dagligen 2007. Motsvarande siffra för kvinnor var 4 %. Snusandet skonar medmänniskorna från hälsosynpunkt och är troligen mindre hälsovådligt för brukaren, men nikotinberoendet är inte mindre. Det är t.o.m. troligt att det kan vara svårare att sluta snusa än att röka, bland annat för att omgivningen inte märker huruvida du snusar eller inte.

Forskningsläget i dag är tydligt positivt till snus i förhållande till rökning av tobak. Det betyder dock inte att snus är ofarligt. En rapport presenterades av EU:s vetenskapliga kommitté tidigare i år där man gått igenom snusets hälsorisker och risk att bli beroende. Man tittade även på om snus kan hjälpa rökare som vill sluta röka eller om snus i stället ökar risken för att börja röka. Rapporten är kritisk. Snus och liknande produkter orsakar olika slags cancer och skador i munnen. Det finns studier som visar att snuset kan öka dödligheten vid hjärtinfarkter. Det finns också tecken, men inga bevis på, att snus kan leda till diabetes och kan skada barn till gravida snusare. Icke oväntat anses de rökfria tobaksprodukterna också vara beroendeframkallande. De konstaterar dock att det varken finns fakta som stöder eller stjälpjer konstatrandet om att snus kan hjälpa människor att sluta röka. Inte heller att snusare lättare skulle börja röka.

Klart är att det fortfarande saknas en hel del kunskap om snusandet och hälsa. Med anledning av att snusandet också ökat kraftigt finns det också nya ohälsorisker. Det är därför ytterst angeläget att kunskaperna kring snusets hälsorisker ökar. Vi menar därför att regeringen bör lägga fram förslag om forskning om hälsoaspekter kring bruket av vått snus. Riksdagen bör ge regeringen till känna som sin mening att forskningen kring hälsoeffekter från bruk av snus är eftersatt.

Behov av förändrad norm

Det borde vara en självklarhet att samhället hela tiden strävar efter att freda ytterligare miljöer från rökningens skadliga inverkan. Lite tillspetsat, men samtidigt adekvat, kan man tala om förgiftning. Att det i dag anses vara självklart att rökning är tillåten där det inte är uttalat förbjudet är ganska märkligt. Självklart borde det vara tvärtom. Normen borde vara att förgiftning av medmänniskor inte är tillåtet om det inte särskilt är tillåtet. Att förändra detta är säkert inte lätt, men regeringen borde arbeta med frågan. Riksdagen bör därför ge regeringen till känna att riksdagen förväntar sig förslag som förändrar normen i samhället vad gäller rökning så att det förutsätts vara förbjudet där det inte uttryckligen tillåts. Syftet bör vara att steg för steg utöka de rökfria arenorna i samhället. Miljöpartiet anser att riksdagen bör ge regeringen till

känna som sin mening att en normförändring vad avser bruk av tobak bör eftersträvas.

Hjälp att sluta röka eller snusa – en viktig hälsofrämjande uppgift

Det ska vara enkelt att få hjälp att sluta röka eller snusa för den som vill det. Vården bör fungera både förebyggande och hälsofrämjande, och med tanke på hur direkt skadligt och ohälsosamt rökning är borde det vara en självklarhet att enskilt stöd eller sluta-röka-grupper erbjuds. Tyvärr är det inte så i dag.

Vi menar att ett förebyggande och hälsofrämjande tänkande behöver bli alltmer av en självklarhet framöver. Frågan blir högaktuell när man såsom regeringen nu gör planerar att införa generella stora förändringssystem i vården, t.ex. genom vårdval. Vi menar att systemen behöver konstrueras på ett sådant sätt att förebyggande och hälsofrämjande arbete, där tobaksavvänjning kan ses som ett bra exempel, ska ingå och premieras. Ett övergripande perspektiv är nödvändigt med tanke på folkhälsoaspekter, enskilda individers hälsa och samhällskostnaden. Regeringen har ett övergripande ansvar för detta, men naturligtvis även landstingen och ned till de enskilda verksamheterna.

Riksdagen bör ge regeringen till känna som sin mening vad som anförs ovan om att i utformningen av system för vården ge förebyggande och hälsofrämjande vård och åtgärder, såsom hjälp att sluta röka, en central plats.

Rökfri arbetstid

För den majoritet av rökarna som vill sluta röka utgör rökfria miljöer ett stöd. En strategiskt viktig åtgärd är därför att stimulera arbetsplatser att besluta om en rökfri arbetstid, alltså att man inte röker på betald arbetstid. I landstingsvärlden har detta fått en hög acceptans och alltfler kommuner följer efter. Flera skäl talar för att också statliga företag ska uppmanas besluta om en sådan policy:

- ? Den är arbetsgivarnas bästa sätt att positivt påverka de anställdas hälsa och minska sjukskrivning och förtidspension – ett av regeringens uttalade mål. Regeringens trovärdighet kräver att dess egna företag utgör föredömen.
- ? Alltfler icke-rökande anställda utgör ett betydande ekonomiskt incitament för arbetsgivaren.
- ? Policyn ger alla anställda en ökad medvetenhet om rökningens alla negativa effekter och påverkar därmed den allmänna opinion som styr takten i det förebyggande arbetet.

I en fråga (2007/08:1197) ställd till näringsminister Maud Olofsson tillfrågades hon om hon avsåg att på ett tydligt sätt uppmanas de statliga företagen att införa en rökfri arbetstid? Hon svarade då: ”Enligt statens ägarpolicy ankom-

Fel! Okänt namn på

mer det på styrelsen i respektive företag att ansvara för frågor som bland annat rör socialt ansvarstagande. Det anges också att företagen ska ha en förankrad policy och strategi för att bland annat hantera sociala frågor. Det ankommer därför på respektive företags styrelse att besluta om hur de avser att verka för en rökfri arbetstid. Regeringen beslutade i slutet av november om nya riktlinjer för extern rapportering. Riktlinjerna hänvisar till GRI (Global Reporting Initiative), som är ett verktyg för att bland annat följa upp företagens arbete med sociala frågor såsom exempelvis arbetsmiljöfrågor.”

Vi menar att svaret är långsökt. Den inre arbetsmiljön ur den aspekt som tas upp kanske skulle kunna ingå i GRI, men det är långsökt att tro att det i själva verket skulle göra det. I regeringens åttasidiga dokument ”Riktlinjer för extern rapportering för företag med statligt ägande” nämns inte ordet arbetsmiljö. Att en offensiv hållning i antirökarbete självklart skulle ingå där anser vi vara utopiskt. Det bör stå regeringen fritt att i regleringsbrev ställa krav på rökfri arbetstid inom statliga myndigheter samt att i ägardirektiv göra frågan aktuell också för de statliga företagen. Riksdagen bör ge regeringen till känna som sin mening vad som ovan anförts om att genom regleringsbrev och ägardirektiv göra statliga myndigheter, verk och företag till rökfria arbetsplatser.

Minst ett rökfritt hus i varje kommun

Erfarenheterna från införandet av rökförbud på restauranger borde leda tanken vidare mot nya möjligheter att skapa rökfria miljöer eller arenor i samhället. Det borde vara rimligt att förvänta sig förslag från regeringen om utvidgade rökfria miljöer. Rätten till en rökfri bostad borde vara en självklarhet som skulle ges prioritet. Kanske kan det ske genom en lagstiftning som gör det möjligt för fastighetsägare att premiera rökfrihet utan att det klassas som en diskriminering av rökare. I dag är det ju den som försöker undvika rökningens faror som ständigt diskrimineras. Problemen har beskrivits mer under rubriken ”Passiv rökning” ovan. Kanske kan det ske genom att fastighetsägare åläggs att hålla viss andel av sitt lägenhetsbestånd rökfritt eller genom byggnormer som förhindrar oönskat rökintrång. Det är fullt rimligt att förvänta sig att människor som inte frivilligt vill utsätta sig för rök ska kunna hitta bostäder som är sådana. Det finns en viss sådan utveckling på gång genom att bostadsföretag har tagit initiativ till att bygga hus som ska vara rökfria, något som är lovligt. Varför inte förstärka en sådan utveckling genom att kommuner tillförsäkrar att det finns åtminstone ett rökfritt hus i varje kommun. Riksdagen bör ge regeringen till känna som sin mening betydelsen av att utreda ett system med bland annat ekonomiska incitament så att kommunerna ser till att det finns rökfria bostäder att tillgå.

Rökfritt på allmän plats

Den SOU som låg bakom ändring i tobakslagen med anledning av WHO:s ramkonvention om tobakskontroll gjorde vissa överväganden om begränsning

av rökning på allmänna platser. Man ville öka medvetenheten eftersom det kan vara svårt att lagvägen gå fram när det gäller passiv rökning. Man föreslog då en osanktionerad bestämmelse som påbjuder att den som röker bör se till att andra människor inte mot sin vilja utsätts för tobaksrök. Förhoppningen var att bestämmelsen skulle bidra till att skapa en allmänt omfattad norm om att den som röker bör ta hänsyn till andra även i de fall inget formellt rökförbud gäller (bet. 2005/06:BoU6). Förslaget fördes inte fram till riksdagen på grund av remisskritik, bl.a. för att den var osanktionerad. Vi menar att man antingen bör hitta sätt att lagstifta tydligt med sanktion, alternativt att faktiskt återkomma med det förslag som utredningen lade fram. Den kan ha positiv betydelse, och det är viktigt att något sker på området. Det är möjligt att fler remissinstanser har ändrat inställning i frågan. Riksdagen bör ge regeringen till känna som sin uppfattning vad som ovan anförts som viktiga initiativ för att stötta en utveckling mot det tobaksfria samhället.

Skärpta krav runt försäljning av tobak

Sedan den 1 mars 2008 har inte längre Apoteket monopol på att sälja nikotinläkemedel. Från Miljöpartiets sida har vi inte motsatt oss detta eftersom tillgången på detta sätt kan öka. Rätt använt kan nikotinläkemedel hjälpa människor att sluta röka eller snusa. Däremot anser vi att man bör överväga striktare reglering över huvud taget för att sälja tobak och nikotinläkemedel. I dagsläget gäller att man ska göra en anmälan till kommunen. Både när det gäller tobak och nikotinläkemedel är man skyldig att utöva så kallad egenkontroll och upprätta egenkontrollprogram för verksamheten. Läkemedelsverket har tillsyn över försäljningen av nikotinläkemedel, medan ett spretigt system med såväl kommun, länsstyrelse och Statens folkhälsoinstitut har det när det gäller tobak. Om man säljer tobak eller nikotinläkemedel till personer under 18 riskerar man böter eller fängelse upp till 6 månader. Det är bra att lagen är tydlig på den punkten, men vi vill skärpa regleringen runt försäljningen. Det är svårt att göra kontroller och det är alldeles säkert så att en hel del försäljning trots allt sker till minderåriga. Regeringen har tillsatt en utredning (dir. 2008:29) för att se över tobakslagen i syfte att skydda minderåriga, vilket är bra. Vi hoppas att de kommer fram till konkreta förslag som förbättrar läget. Från Miljöpartiets sida anser vi dock att om man i stället för att anmäla fick ansöka om en licens, och det ställdes vissa krav för att få en sådan, tror vi att det skulle medverka såväl till minskad försäljning till minderåriga som till minskad rökning. För att få en sådan licens skulle vissa krav finnas – bland annat kunskap om tobakens skadeverkningar. Kriterier för när licensen kan återtas är också viktiga. Det finns ett visst stöd för tanken om licens även från tobaksindustrin. De ser ett ökande problem i illegal handel med cigaretter. Det finns också piratkopierade cigaretter vars innehåll kan vara ett helt annat än vad cigarettmärket anger. Att röka dessa kan vara direkt farligt, beroende på vad de innehåller.

Regeringen bör låta utreda behovet av, och hur, ett licensförfarande på lämpligt sätt skulle kunna utformas för både tobaksförsäljning och försäljning

Fel! Okänt namn på

av nikotinläkemedel. Det finns goda skäl att det görs tydligt vilka regler som gäller, t.ex. vikten av att inte sälja till minderåriga, möjlig egenkontroll av rutiner för personalen men också kunskapskrav om nikotinets och tobakens skadeverkningar. Socialutskottet har inte tidigare ställt sig bakom denna tanke, men vi vidhåller behovet med tanke på tobaksbrukets stora skador på folkhälsan. Riksdagen bör ge regeringen till känna som sin mening vad som anförts ovan om att utreda ett licensförfarande för tobaksförsäljning och försäljning av nikotinläkemedel.

EU:s tobaksodling

Jordens samlade åkermark förmår i dag inte producera de livsmedel som efterfrågas. Vi ser i dag de konkreta effekterna i form av kraftigt höjda priser på vissa livsmedel som exempelvis mjölkprodukter och pasta. EU:s jordbruksstöd bidrar till att låsa in jordbruksmark för ändamål som inte efterfrågas. Stödet till tobaksodling är ett exempel på detta. Den odlade tobaken är av så låg kvalitet att den endast duger för produktion av cigaretter till de minst köpstarka konsumenterna i fattiga länder. Trots detta och trots att tobaksbruket inom EU orsakar hundratusentals dödsfall varje år fortsätter EU att ge stora ekonomiska stöd till tobaksproducenterna. Det är visserligen sagt att stödet till tobaksodling gradvis ska fasas ut fram till 2010 då stöd till tobaksodling inte längre ska fås från EU. Det är positivt även om avvecklingen borde kunna göras snabbare. Vi menar att regeringen ska väcka frågan inom EU om att tidigare lägga utfasningen av stödet till tobaksodling inom EU så att det upphör snarast. Riksdagen bör ge regeringen till känna som sin mening vad som anförts ovan om att EU:s stöd till tobaksodling måste upphöra snarast.

Skatt på tobak

Åtgärder mot tobaksbruket är bland de mest kostnadseffektiva åtgärder som finns för att förbättra folkhälsan. Beräkningar visar att kostnaden för tobak är 26 miljarder kronor per år i produktionsbortfall och sjukvårdskostnader. Miljöpartiet vill att höga skattesatser på tobaksvaror kombineras med reklamförbud för tobaksvaror och sanktionsmöjligheter som gör det möjligt för samhället att också beivra överträdelse. Riksdagen bör ge regeringen till känna som sin mening vad som anförts ovan om behovet av höjda skatter och skärpta reklamregler för tobaksprodukter.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 6 oktober 2008

Jan Lindholm (mp)

Gunvor G Ericson (mp)

Esabelle Dingizian (mp)

Peter Rådberg (mp)

Christopher Ödmann (mp)

Thomas Nihlén (mp)

Mehmet Kaplan (mp)

Lage Rahm (mp)